

[Alfred Kristensen.]

denne afskrivning lægger man på varepriserne. Det ville derfor have været rigtigere, om man var gået den anden vej; det er der altså heller ikke tid til at komme ind på ved denne lejlighed, men også det problem beder jeg den højtærede minister have opmærksomheden henvendt på, hvis loven til sin tid eventuelt påny skal forlænges.

Jeg ville meget gerne have svar på mit spørgsmål med hensyn til trykket på automobilfordelingsnævnet, altså hvorvidt antallet af ansøgninger er gået væsentligt ned, siden vi har fået denne lov.

Endelig vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om det er rigtigt, at der er huller i den klausuleringsordning, som gælder for nye biler. Den almindelige regel er jo den, at de, der får indkøbstilladelse til en ny vogn, ikke må sælge den de tre første år. Jeg stiller dette spørgsmål, fordi jeg i det sidst udkomne nummer af De Forenede Danske Motorejeres medlemsblad ser en annonce, hvori man åbenlyst annoncerer en lille DKW-vogn, årgang 1951, til salg, altså en vogn, som skal være klausuleret, og man skriver oven i købet nok så frimodigt i annoncen, at bud på denne vogn under 25 000 kr. ingen interesse har. Vognen koster ca. 10 000 kr. på indkøbstilladelse! Hvis der er huller i klausuleringen, vil jeg gerne have, at også den højtærede minister er opmærksom derpå, for det er helt urimeligt, hvis der er det.

Iøvrigt skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse, således som det er forelagt her.

Bjerre: Det er ikke med udpræget begejstring, man ser på en lov af denne art, men det var jo, som vi også har hørt ærede foregående talere sige, nødvendigt, at der blev skredet ind overfor den situation, vi var i med hensyn til bilhandelen på grund af de manglende tilførsler. Vi måtte finde en ordning, der noget kunne bremse det prisjobberi, man var kommet ind i, og man valgte altså den ordning, som nu har været praktiseret i omtrent et år. At den har fejl og mangler, og at der kan kritiseres mangt og meget ved den, er ganske givet. Man kunne godt komme med en hel masse andre forslag, men det ville sikkert vise sig, at der også var mangler ved dem og huller i dem, så at der var mulighed for at gøre noget, som ikke var efter lovens hensigt. Derfor må man håbe, at situationen bliver således, at vi ikke har brug for en sådan lov, og det håb kan jo opfyldes, når vi får

lejlighed til at indføre nogle flere biler. Jeg tror ikke, at der bliver brug for så forfærdelig mange, i hvert fald ikke nær det antal, der svarer til antallet af ansøgninger i varedirektoratet, for i det øjeblik, der kom en større import af biler til landet, ville prisen på de brugte biler dale ganske betydeligt, og så ville der være mange ejere af brugte vogne, der ikke fik råd til at købe nye motorkøretøjer. Vi håber og ønsker, at det må gå sådan, for som det er nu, er det ved at være noget af en katastrofe.

I min egenskab af politimester ser jeg de mange defekte biler, der er årsag til ulykker. Det er dokumenteret, at de pågældende ejere har ofret i tusindvis af kroner på at holde bilerne i stand, men de er stadigvæk defekte. De koster det danske samfund en uhyre masse penge i reparationsomkostninger, og de beslaglægger en masse arbejdskraft, som kunne anvendes til noget fornuftigere.

Det er altså vort håb, at man kan nå til, at denne lov ikke mere skal forlænges, men som situationen er, kan en forlængelse ikke undgås, og jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

V. Knudsen: På min gruppes vegne anbefaler jeg at stemme for lovforslaget, således som det er forelagt af den højtærede handelsminister, men jeg vil dog gerne udtrykke håb om, at de økonomiske forhold her i landet vil udvikle sig således, at vi får råd til en forøget import af personautomobiler, så at yderligere forlængelse af denne lov, som jeg har indtryk af automobilbranchens folk ikke er glade for, overflødiggøres.

Gudiksen: Loven om bortsalg af brugte personmotorkøretøjer af 20. december 1950 har gyldighed til 1. november i år. De forhold, som forelå i fjor, da loven blev vedtaget, foreligger stadig, og derfor er en forlængelse af loven rimelig.

Loven har nu virket i $\frac{3}{4}$ år, og vi må vel sige, at den som helhed har virket tilfredsstillende. Der er nok nogle, der mener, at priserne på auktionerne har været for blodige, men det er jo de priser, folk har villet give for vognene. Ejerne kan kun være tilfredse med prisen, og staten kan også være tilfreds, når den får de 40 pct.

Der er solgt en del vogne gennem automobilforhandlere, og her har prisen vel også været tilfredsstillende.

Der er også en bestemmelse om, at der